

Tots som mots

Andreu Sotorra

Màrius Serra. *L'Arca de Babel*. Il·lustracions de Marc Sardà. Col·lecció L'Odissea. Editorial Estrella Polar - Grup 62. Barcelona, 2012. A partir de 10 anys. Pàgs. 125. Preu paper: 9,95 €.

L'any 2009, Màrius Serra (Barcelona, 1963) va escriure el text que li van encarregar per a la Cantània *Beceroles* a la qual va posar música el compositor Enric Palomar (Badalona, 1964) per confegir, entre els dos, una peça musical, considerada una petita òpera, que l'any 2011 va interpretar una macrocoral infantil en un concert a L'Auditori de Barcelona, després d'haver tastat les veus de més de

35.000 nois i noies de Primària en diversos concerts territorials. Arran d'aquesta experiència, Màrius Serra va convertir la lletra de la peça en una novel·la per a infants, pensant també en el seu fill Llullu, que hauria tingut la mateixa edat dels petits cantants, si no hagués mort el juliol del 2012, ara fa tres anys.

Els lectors endevinaran de seguida que, tractant-se de Màrius Serra, és inevitable que la trama s'aferra amb força al joc de la llengua, fins al punt que allò que els passa als protagonistes, l'Alfred i l'Elisabet —l'Alf i la Bet— no és tan important com allò que li passa a la llengua que descobreixen a través de les paraules que van creant i trobant en una navegació pels sis mars de colors fins a arribar al setè cel.

Diu Màrius Serra que en l'escriptura de *L'Arca de Babel* hi ha molt present el record del seu fill Llullu i com li hauria agradat poder embarcar-se amb ell en aquesta travessia dels set mars en un viatge que, metafòricament, separa el silenci de la paraula.

L'Alf i la Bet —qualsevol semblança amb Alfa i Beta és, com diria aquell, simplement un atzar— no han experimentat encara el do de la parla perquè vénen d'un hàbit primitiu. Però, per sort, ja disposen dels *saccionaris*, sacs plens d'objectes i d'idees per poder posar noms a tot el que veuen. Malgrat que una torrentada se'ls emporta aigua avall, l'Arca de Babel els salva de l'ofec i els obre els ulls i el cor a la vida.

El llibre ha estat pensat a quatre mans amb les aportacions de l'il·lustrador reusenc, Marc Sardà, autor també del disseny que es respira, pàgina a pàgina, no només amb la representació dels dos protagonistes sinó també amb una acurada selecció de colors que representen cadascun dels mars que travessen: el mar Grec, el mar Groc, el mar Roig, el mar de l'Índia, el mar Negre, el Mare Nostrum, el setè cel... Làmines dobles, il·lustracions compaginades amb el text, text en vinyetes, com si la composició musical absent del llibre s'hi volgués reflectir amb aquesta combinació entre text, dibuixos, disseny i color, que, en definitiva, són també els elements que ha de tenir una bona composició musical que faci bo d'escoltar.

El jove lector —i el més veterà també— s'haurà de deixar engolir per les trapelleries lingüístiques de Màrius Serra i acceptar-les com un divertiment, com una rauxa d'imaginació o com un experiment lingüístic que cal afegir a les seves *Verbàlies*. Si Georges Perec va jugar fent desaparèixer la e de tot el seu text, Màrius Serra juga, en una peça breu del final de *L'Arca de Babel*, marcant-se el repte de no moure's de la o i fer-se entendre de debò, valgui també la rima amb o. I és així com des dels *bombons dolços o torrons, coco, pocs o molls molt bons* fa cap a *Tots dos? Jo lloro,*

jo toro. Tothom ho vol tot, tothom! Tothom vol molts mots, tothom!
Tots som mots. Per fi, l'Alf i la Bet, es converteixen en alliberadors
d'alfabets.
